

[3:1]

ומשֵׁה הִיָּה רֵעָה אֶת צֹאֵן יִתְרוֹ וּזְתָנָו כַּהֵן מִדִּיָּן וַיִּזְהַגְּ אֶת הַצֹּאֵן אֲחֹזֵר הַמַּדְבָּר
וַיִּבֹא אֶל הַר הָאֱלֹהִים זֹרְבָה

[3:2]

וַיִּרְא מַלְאָךְ יְהוָה אֵלָיו בְּלִבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה וַיִּרְא וַהֲנֵה הַסֵּנֶה בַעַר בְּאֵשׁ
וְהַסֵּנֶה אֵינָנו אֹכֵל

[3:3]

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶסְרֶה נָא וְאֶרְאֶה אֶת הַמְרָאָה הַגָּדֹל הַזֶּה מִדּוּעַ לֹא יִבְעַר הַסֵּנֶה

[3:4]

וַיִּרְא יְהוָה כִּי סָר לְרֵאוֹת וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר הַנָּנִי

[3:5]

וַיֹּאמֶר אֶל תִּקְרַב הַלֶּם שֶׁל זַעֲלִיךְ מֵעַל רִגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד
עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא

[3:6]

וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֱלֹהֵי אֲבִיךָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיִּסְתַּר מֹשֶׁה
פָּנָיו כִּי יִרְא מִהַבִּיט אֶל הָאֱלֹהִים

[3:7]

וַיֹּאמֶר יְהוָה רְאֵה רְאִיתִי אֶת עַנְיָ עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֵת צַעֲקָתָם שְׂמַעְתִּי
מִפְּנֵי נִגְשָׁיו כִּי יִדְעֵתִי אֶת מַכְאֲבָיו

[3:8]

וְאֶרְדָּ לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם וְלִהְעֲלֹתוֹ מִן הָאָרֶץ הַהִוא אֶל אֶרֶץ טוֹבָה וְרוֹחֲבָה

אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והזוי
והיבوسی

[3:9]

ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים
לוצים אתם

[3:10]

ועתה לכה ואשלוך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים

[3:11]

ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני
ישראל ממצרים

[3:12]

ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלוחתיך בהוציאך את העם
ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה

[3:13]

ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי
אבותיכם שלוחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהם

[3:14]

ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל
אהיה שלוחני אליכם

[3:15]

ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלוחני אליכם זה שמי לעולם וזה

זְכַרְי לְדָר דָּר

[3:16]

לך ואספת את זְקַנֵי יִשְׂרָאֵל ואמרת אלהם יהוה אלהי אבותיכם זָרָאָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשוי לכם במצרים

[3:17]

ואמר אעלה אתכם מעֵצֵי מִצְרַיִם אל ארץ הכנעֵנִי והזוֹתִי והאמרי והפרזִי והזוֹזִי והיבוסי אל ארץ זֶבֶת זֹלָב ודבש

[3:18]

ושמעו לקלך ובאת אתה וזְקַנֵי יִשְׂרָאֵל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים זָקְרָה עֲלֵינוּ ועתה זָלְכָה זֵא דרך שלשֵׁת יָמִים במדבר ונִזְבֹּזָה לִיהוּה אֱלֹהֵינוּ

[3:19]

ואנִי ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד זֹזָקָה

[3:20]

ושלזזתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נְפֹלְאֹתֵי אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה בְּקִרְבּוֹ וּאֲזֹרִי כֵן יִשְׁלֹז אֲתֶכֶם

[3:21]

ונתתי את זֹזֶן הָעַם הַזֶּה בעֵינֵי מִצְרַיִם והיה כי תלכוֹן לֹא תלכו ריקם

[3:22]

ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם

עַל בְּנֵיכֶם וְעַל בְּנֹתֵיכֶם וְנָצַלְתֶּם אֶת מִצְרַיִם

[4:1]

וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְהֵן לֹא יֵאֱמִינּוּ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי כִּי יֹאמְרוּ לֹא נִרְאָה

אֱלֹהֶיךָ יְהוָה

[4:2]

וַיֹּאמֶר אֲלֵיו יְהוָה מִזֶּה בִּידֶךָ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

[4:3]

וַיֹּאמֶר הֲשִׁלִּיכֶהוּ אֶרֶץ וַיִּשְׁלַכְהוּ אֶרֶץ וַיְהִי לְנֹזֵשׁ וַיִּנָּס מֹשֶׁה מִפְּנֵיו

[4:4]

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה שְׁלֹז יָדְךָ וְאֶזְזֹז בְּזַנְבוֹ וַיִּשְׁלֹז יָדוֹ וַיִּזְזֹק בּוֹ וַיְהִי לְמִטָּה

בְּכַפּוֹ

[4:5]

לְמַעַן יֵאֱמִינּוּ כִּי נִרְאָה אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק

וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב